

[Ole Bernt Henriksen]

at stille vore egne borgere dårligere end borgerne i andre EF-lande. EF kan aldrig forhindre os i at stille strengere regler op for den danske produktion. På den anden side betyder et direktiv, at hvis varerne opfylder de krav, som stilles i direktivet, så har de adgang til fri indførsel i ethvert EF-land.

Jeg synes, det var nødvendigt at rette denne misforståelse.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Når der er lyspunkter på sådan en fredag eftermiddag, er man altså nødt til at få øje på dem. Jeg er trods alt glad for, at SF ikke forlanger, at vi her i huset skal gå over til tavler og grifler. Det havde jeg egentlig frygtet. Det skal man have tak for.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Den misforståelse, hr. Ole Bernt Henriksen henviser til, skyldes udelukkende, at hr. Ole Bernt Henriksen ikke har læst forslaget. Det omhandler ikke produktionen her i landet. Det omfatter varer, der markedsføres her i landet. Der er intet i vores forslag, der forhindrer danske producenter i at producere underlødige produkter og eksportere dem. Det, vi vil forhindre dem i, er at sælge dem på det danske marked, og det gælder selvfølgelig også udenlandske producenter. Der forstod jeg på hr. Ole Bernt Henriksen, at vi desværre så kommer i konflikt med disse EF-regler.

Industriministeren (Erling Jensen):

Hr. Ole Bernt Henriksen efterlyste lidt mere detaljer i oversigten over, på hvilke måder vi søger at tilgodese kvalitetskrav, holdbarhedskrav, informationskrav. Dem tilstiller vi meget gerne erhvervsudvalget under behandlingen af dette forslag.

Hr. Rahbæk Møller syntes, at jeg gik udenom, for jeg snakkede kun om mærkning. Det havde ganske vist været noget meget væsentligt for SF tidligere, men nu forstod han, at det var på vej, så nu ville han hellere have, at vi snakkede om at gå videre. Det gjorde jeg rent faktisk også. Det er ganske vist ikke mig, der skal gøre det, for det er ikke min ressort, når det drejer sig om spørgsmålet om energiforbruget for hushold-

ningsmaskiner, som hr. Rahbæk Møller rejste.

Det, jeg sagde, var, at jeg kunne oplyse, at energiministeriet arbejder på en ny lovgivning, der skal skabe baggrund for en mere målrettet politik med hensyn til energiforbruget såvel for husholdningsapparater som mere generelt. Det var vistnok det, hr. Rahbæk Møller efterlyste, men jeg besvarede det altså i mit første indlæg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om afvikling af alle former for erhvervsstøtte.

[Af Mølgaard (DR) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 80. Fremsat 12/2 81).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Erling Jensen):

Det er synd, vi ikke fik denne debat i går, for så havde det været præcis 11 måneder siden, folketinget sidst behandlede et forslag fra retsforbundet, som var næsten identisk med det nu foreliggende. Som jeg dengang måtte tage afstand fra forslaget, må jeg også gøre det i dag. Den mellemliggende periode har ikke gjort de fremførte synspunkter mere overbevisende.

Blandt de argumenter, der på ny føres i marken, er påstanden om, at erhvervenes egne organisationer siger fra over for de erhvervsfremmende foranstaltninger. Ingen af

[Industriministeren]

de nyeste indlæg i erhvervsdebatten – som Industrirådets »Industriplan 87« eller Håndværksrådets kriseplan – bærer imidlertid præg af den afstandtagen fra vore erhvervsfremmeforanstaltninger, forslagsstillerne tilskriver dem. Jeg kan tilføje, at hvis man spørger de store organisationer på lønmodtagersiden, vil man heller ikke høre noget om en sådan afstandtagen fra deres side.

I forhold til det forslag, der blev fremsat i fjor, har retsforbundet kun tilføjet nogle få ord om aflastning af noget, man i anførselstegn betegner som »det frie lånemarked«. I bemærkningerne forklares herom, at rentesubsidieordningerne efterhånden har fået for stort et omfang. Jeg ved ikke, om man her ved bl. a. tænker på den såkaldte K-låneordning. Den er imidlertid ikke nogen subsidieordning. Der er tale om genudlån af offentlige udlandslån, hvor staten nok bærer kursrisikoen, men hvor der til gengæld opkræves en vis overrente, der skal dække denne risiko. Hvis det ikke desto mindre bl. a. er denne ordning – som ganske rigtigt er af et ikke ubetydeligt omfang – man tænker på, så vil man ved at læse f. eks. »Industriplan 87« se, at Industrirådet ønsker denne K-låneramme udvidet til 1,5 mia kr. årlig for industri og håndværk. For 1981 er rammen 1.250 mill. kr. Håndværksrådet ønsker herudover 250 mill. kr. i 1981 og 300–500 mill. kr. i 1982. Heller ikke på dette eneste nye punkt i forslaget er der derfor nogen erhvervsopbakning bag afviklingsforslaget.

Vi har, som jeg også nævnte i mit indlæg i fjor, et nært samarbejde med erhvervenes og lønmodtagernes organisationer – et samarbejde, som vi i det forløbne år har udbygget yderligere, og som netop tager sigte på at sikre, at vore erhvervspolitiske foranstaltninger indrettes og anvendes så effektivt som muligt til at styrke erhvervenes omstillingsevne og tilpasning til de vanskelige internationale konkurrencevilkår, de må arbejde under.

Der er meget andet, der påvirker erhvervenes situation. Jeg har ikke med disse bemærkninger sagt, at erhvervsfremmeordninger var det eneste saliggørende, men jeg har sagt, at de erhvervsfremmeordninger, som retsforbundet ønsker ophævet, i den nuværende situation er ordninger, der er ønsket af erhvervslivet og nødvendige for erhvervslivet.

Jeg må derfor afvise tanken om at bringe denne indsats til ophør.

Ole Thomsen (S):

Man kan vist kalde det politisk stædighed, at retsforbundet igen så hurtigt fremsætter dette beslutningsforlag om at afvikle alle former for erhvervsstøtte, eftersom man ikke i 1980 kunne finde nogle positive vinde her i tinget for et sådant forslag og sikkert heller ikke kan forvente det i dag.

Jeg må som ministeren afvise de påstande, der er i bemærkningerne om, at erhvervslivet selv siger fra over for erhvervsstøtteordninger, og gøre opmærksom på, at regeringens daglig bliver kritiseret for det modsatte, altså at den ikke vil give flere og større tilskud til erhvervslivet.

Vi må fra den socialdemokratiske gruppes side afvise forslaget. Vi vil fortsat arbejde for en rimelig erhvervsstøtte til gavn for både lønmodtagerne og erhvervslivet, så længe der måtte være behov derfor.

Fogh Rasmussen (V):

Som det allerede er anført, er der tale om i det store og hele en genfremsættelse af et forslag fra retsforbundet, og jeg kan derfor også i det store og hele henholde mig til de bemærkninger, som venstre fremkom med sidst, da forslaget var til behandling.

Jeg vil godt føje til, at vi naturligvis i venstre har bemærket os, at der ikke bare er sket og sker en vækst i antallet af støtteordninger, men også, at ordningerne gradvis – umærkeligt, men dog sikkert – antager en stærkere og stærkere karakter af selektive ordninger. Det indebærer flere forskellige risikomomenter. Det indebærer for det første en uheldig tendens til, at erhvervsvirksomhederne kommer til at sidde på statens knæ og spise nådensbrød fra regeringen, hvorved der gradvis sker en underminering af grundlaget for et frit erhvervsliv. For det andet kan det føre til en uoverskuelighed i mængden af ordninger og deres administration, som i yderste fald kan føre til et erhvervsstøtteordningernes paradoksproblem, nemlig det paradoksproblem, at en række af ordningerne er indrettet med et særligt sigte på de små og mellemstore virksomheder, men at disse små og mellemstore virksomheder, fordi de ikke har et selvstændigt administrationsapparat til at opøge ordningerne og følge dem op, slet ikke kom-

[Fogh Rasmussen]

mer i betragtning i det omfang, som var til sigtet.

Derfor er venstre hele tiden indstillet på at se på en sanering og en forenkling af erhvervsstøtteordningerne. Det er vores opfattelse, at dansk erhvervsliv og danske erhvervsvirksomheder skal overleve som selv bærende virksomheder i kraft af en god konkurrenceevne og ikke i kraft af tilskud. På den anden side mener vi også, at der inden for særligt afgrænsede områder og for at hjælpe virksomheder over startvanskeligheder og andre specielle vanskeligheder kan være behov for forskellige særlige støtteordninger.

Med disse bemærkninger må vi altså afvise retsforbundets forslag.

Industriministeren (Erling Jensen):

Det behøver ikke være i dag, men kunne jeg ikke bare ved lejlighed fra hr. Fogh Rasmussen få en nærmere orientering om, hvad det er for helt konkrete erhvervsfremmeordninger, der har dette modbydelige sigte og har denne ubehagelige hensigt, som hr. Fogh Rasmussen henviser til. Lad os få dem konkretiseret, og lad os så gennemdiskutere dem fremfor at tage det generelt. Det generelle virker, som om det måske mere er netop en principbetragtning, ikke noget der kan underbygges.

Kjelgaard (KF):

Ligesom ved tidligere lejligheder må vi i det konservative folkeparti tage afstand fra retsforbundets forslag. Det er for broget. Det er et sammensurium af alt for mange ingredienser, hvoraf nogle i og for sig er gode nok. Jeg tror ikke, nogen – heller ikke retsforbundet – er i stand til at vurdere konsekvenserne af en eventuel vedtagelse af forslaget.

I princippet er vi enige med forslagsstillerne i, at det er en uskik først at beskatte så hårdt, at erhvervslivet vakler, og så bagefter strø subsidier ud. Det fører kun til øget bureaukrati. Men det er urealistisk med et beslutningsforslag, et pennestrøg, at annullere alle former for støtte, herunder f. eks. eksportgarantiordninger, de teknologiske institutter, skibskreditfonden og mange andre ting.

Vi er enige i, at vi efterhånden er viklet ind i et spind af støtteordninger, der forvrider flere forskellige ting, men efter min me-

ning er den eneste måde, vi kan afvikle dem på, at tage dem op til vurdering enkeltvis, når vi har lært at føre en mere fornuftig økonomisk politik med et lavere skattetryk, et lavere offentligt forbrug, balance i forhold til udlandet og dermed et reelt grundlag for et lavere omkostnings- og renteniveau og en forbedring af konkurrenceevnen. Det vil vi i det konservative folkeparti gerne være med til, men disse udsigter tegner ikke just for lyse. Tværtimod er der andre ordninger under opsejling. Der skal nok et valg til og måske en borgerlig regering, inden vi for alvor får begyndt at rydde op.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal først udtrykke min forbavselse over, at hr. Flygaard er medforslagsstiller. Jeg kender jo hr. Flygaards stemmeafgivninger i folketingets finansudvalg, og de er i hvert fald i modsætning til forslaget her.

Jeg kan sige til hr. Mølgaard, at hvis hr. Mølgaard virkelig ønsker dette gennemført, så skulle retsforbundet vælge sig en anden repræsentant til at sidde som medlem i folketingets finansudvalg. Hvis retsforbundet vil bede sin repræsentant i finansudvalget om at få tilstillet påtegningssisterne og afstemningssisterne for folketingets finansudvalg, vil man kunne se, at retsforbundets repræsentant i finansudvalget konsekvent stemmer imod intentionerne i det beslutningsforslag, der ligger til behandling her.

Næsteften må jeg sige, at det, der står i beslutningsforslaget, er forkert. Der står, at det offentlige skal holde op med at give erhvervsstøtte. Det har det offentlige ingen mulighed for at holde op med, for det offentlige giver ingen erhvervsstøtte. Det offentlige har intet at give væk af i dette samfund. Vi har kun produktionssektoren, der har noget; det er dér, alle værdierne frembringes. Det maksimale, man kan gøre, er, at man opkræver hundredkronesedler ved erhvervslivet og så giver halvfjerds-kronesedler tilbage. Det er det maksimale, man kan gøre.

Socialdemokraterne praktiserer det på den måde, at man opkræver hundredkronesedler ved de stærke firmaer, ved de sunde firmaer, der har vækstmuligheder, og så giver man dem til de svage virksomheder. Det er absolut arbejdsløshedsfremmende at gøre det. Det er bevist, for jo mere man har indført af den

[Askjær Jørgensen]

slags ordninger op igennem 1960erne og 1970erne, jo mere arbejdsløshed har vi fået.

Industriministeren har ingen som helst mulighed for at bevise, at erhvervsstøtteordninger gavner noget som helst, for alt imens man har accelereret erhvervsstøtteordningerne, vokser gældsætningen, arbejdsløshedstallet stiger og stiger, og de sidste alarmerende tal, vi har hørt fra det offentliges underskud indenlands, lyder sandelig ikke godt. Jeg synes ikke, industriministeren skal være alt for hoverende her, for den politik, regeringen fører på området her, har i hvert fald intet, absolut intet positivt tilført det danske samfund. Det er fælt at skulle høre på, at socialdemokraterne påberåber sig, at de giver det danske erhvervsliv noget som helst. Socialdemokratiet har aldrig givet det danske erhvervsliv én eneste krone; det har den socialdemokratiske regering heller ikke. De har intet at give væk af. Det er de faktiske realiteter omkring erhvervsstøtteordningen. Det er ikke klædeligt for industriministeren ligesom at påberåbe sig, at han er den, der giver en hel masse.

Industriministeren siger, at det beder man selv om. Ja, det er lykkedes industriministeren at føre den danske produktionssektor ud i den situation, at man står og beder om medicin. Man har gjort den danske produktionssektor så syg, at den trygler og beder om medicin for at dulme de værste smerter. Vi foretrækker at tage fat på, hvorfor de danske produktionsvirksomheder har det sådan, at de har brug for medicin – i stedet for at gøre dem til narkomaner.

(Kort bemærkning).

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg skal også nok ved lejlighed bede hr. Askjær Jørgensen om en nærmere specifikation, for det kan dog vist ikke være f.eks. eksportkreditordningen, hr. Askjær Jørgensen gerne vil undvære. Det kan dog vist ikke være den, der først og fremmest er til fordel for de virksomheder, der ikke duer, og slet ikke til gavn for de virksomheder, der duer.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Det er ikke nogen tilfældighed, når jeg står som medforslagsstiller. Jeg har i finans-

udvalget i alle tilfælde stemt imod enhver erhvervsstøtteordning.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal forpligte mig til ved anden behandling at tage afstemningslisterne fra finansudvalget med herved.

Jeg skal sige til ministeren med hensyn til eksportkrediten, at det er noget, der hviler i sig selv. Det er altså ikke noget, hverken socialdemokratiet eller andre forærer eksportvirksomhederne. Det er noget, der hviler i sig selv.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Jeg skal blot sige til hr. Askjær Jørgensen, at det glæder jeg mig overmåde meget til.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg skal bemærke, at det kun er den debat, der føres fra talerstolen, der vil blive refereret.

Rahbæk Møller (SF):

Dette er i det væsentlige en genfremsættelse, og jeg skal derfor indskrænke mig til kort at repetere vores holdning til erhvervsstøtte. SF er modstander af skjult og indirekte støtte via skattesystemet eller på anden måde. Det står mig lidt uklart, om retsforbundet også er det. Der er en passus om, at man er imod indirekte støtte, men det er just ikke det, man gør mest ud af.

Hvad angår den direkte støtte, er vi skeptiske over for en stor del af den på grund af den meget generelle karakter, fordi den har karakter af tilfældige gaver til tilfældige personer uden nogen form for modydelse. Men vi er sandelig ikke indstillet på at afskaffe enhver form for erhvervsstøtte. En fornuftig og målrettet erhvervsstøtte er et absolut uomgængeligt led i en erhvervspolitik og i den økonomiske politik i almindelighed.

Vi skal derfor afvise forslaget.

Brusvang (CD):

Som ordfører for centrum-demokraterne har jeg følgende bemærkninger til retsforbundets forslag til folketingsbeslutning om afvikling af alle former for erhvervsstøtte.

[Brusvang]

Jeg vil meget gerne være venlig over for mine folketingskolleger, og derfor vil jeg først pege på, at der i hvert fald er det rigtige i forslaget, at det hos dansk industri er et almindeligt ønske, at man først og fremmest og principielt skal have et godt erhvervsklima, og at man egentlig nødig ser støtteordninger, hvis ikke de af helt specielle grunde er påkrævet.

Vi kan ikke skabe, vi har ikke skabt dette gode erhvervsklima, bl.a. på grund af forhold, som vi ikke er herrer over, og som kommer udefra, og det vil sige, at i den komplicerede økonomiske problematik, vi står over for, er støtteaktioner over for dansk erhvervsliv selektivt aldeles nødvendige.

Det ville også være totalt i strid med det forlig, som centrum-demokraterne er deltager i, af 5. maj sidste år, om jeg støttede det forslag, der nu er fremsat. Jeg må derfor sige som konklusion, at centrum-demokraterne ikke kan medvirke til vedtagelse af det af retsforbundet fremsatte forslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi kunne da nok fra kristeligt folkepartis side ønske os, at det ikke var nødvendigt med erhvervsstøtteordninger, men vi har bare noteret os, at det er nødvendigt i den verden, vi nu lever i. Hvis vi skal fastholde vores industri og prøve på at videreudbygge vores industri, så er det desværre nødvendigt i den givne situation.

At man så i den industrialiserede verden fører en eksklamt forkert politik i den givne situation, det er en helt anden side af sagen, men den har indflydelse også på vores nationale initiativ. Jeg tør næsten vædde på, at hvad enten det bliver en borgerlig eller en socialdemokratisk regering, måtte man pænt følge den politik, som man fører ude omkring i verden, selv om den er forkert. Derfor kunne jeg i grunden glæde mig til en borgerlig regering for at få konstateret rigtigheden af det, jeg her siger.

Mølgaard (DR):

Jeg vil gerne medgive over for adskillige ordførere, at det er rigtigt, at der ikke er skabt nogen eksklamt ny baggrund for dette forslag, siden vi sidst fremsatte det for 11 måneder siden, men det hænger efter vores opfattelse sammen med, at det allerede den-

gang var et godt forslag, der ikke er blevet mindre godt i mellemtiden.

At vi formentlig vil have svært ved at overtale folketetinget, det tyder jo alle udtalelser fra ordførerne i dag på. Det er situationen i dag, som det var for 11 måneder siden, og det må vi så tage til efterretning. Det må dog siges, at de mellemliggende 11 måneder efter vor opfattelse med tendensen til stigende ledighed, stigende antal konkurser, mere krise i erhvervslivet, samtidig med at man har postet endnu flere milliarder offentlige kroner ud i erhvervslivet, burde give stof til eftertanke endnu flere steder end hidtil.

Jeg skal såmænd ikke bebrejde erhvervslivets organisationer så overmåde meget – det er nok rigtigt, som industriministeren antyder det – at der har været en vis skridning i deres holdning, siden vi sidst fremsatte forslaget. Industriministeren var meget omhyggelig med at referere til temmelig sene udtalelser fra erhvervslivets organisationer og udspil fra disse. Det skal indrømmes, at netop disse seneste udspil er lidt mere positivt indstillet over for, at sådan nogle kroner dog alligevel er kroner værd i lommen. Derfor er det ganske svært at afvise dem.

Det er jo en mekanisme, man kender fra overordentlig mange af samfundslivets og det øvrige livs områder, at penge, uanset at de ikke lugter, vel nok i det lange løb går hen og påvirker holdningen en smule. Det er der for så vidt ikke så forfærdelig meget at sige til.

Men givet er det stadig væk, at det principielle synspunkt i erhvervslivets organisationer er dette, som hr. Brusvang senest refererede til, nemlig at man egentlig ønsker sig et rimeligt erhvervsklima og en situation, hvor der ikke er brug for at spise nådsensbrød.

Jeg vil i øvrigt takke hr. Fogh Rasmussen for hans betragtninger om, hvordan den selektive støtte godt kan gå hen og skabe nogle forvridninger og egentlig virke gevaldigt uhensigtsmæssigt, også undergravende for princippet om et selv bærende erhvervsliv. Men jeg vil godt dertil føje, at de store, generelle tilskudsordninger, som ikke i princippet er selektive, i og for sig har nøjagtig den samme funktion og dermed er akkurat lige så farlige for erhvervslivet.

Når hr. Fogh Rasmussen kritiserer de selektive ordninger, påpeger industriministeren, at der aldrig har været nogle ubehagelige

[Mølgaard]

eller modbydelige hensigter bag disse selektive ordninger med at få nogen til at sidde på knæene og skulle bede om nådensbrød fra politisk side. Det kan godt være, at det aldrig har været hensigten. Men uden at det har været hensigten, kan det jo godt være virkningen. Derfor kan det være lige så farligt med denne tilbøjelighed.

Hr. Kjelgaard konstaterer, at hele sættet af erhvervsstøtteordninger er overordentlig broget, at det egentlig er et sammensurium af alt muligt, og en hel del af det kunne der godt trænges til at der blev luget ud i. Vi vil meget, meget gerne sammen med det konservative folkeparti analysere hver enkelt erhvervsstøtteordning under det kommende udvalgsarbejde. Hver eneste, vi kan få luget ud, vil vi være med til at luge ud. Vi foreslår det hele luget ud, fordi vi anser det hele for ukrudt, men vil de konservative kun være med til at anerkende hver anden ukrudtsplante som ukrudt, så har vi krudt nok i os til at luge dem væk isoleret.

Jeg vil i øvrigt sige, at den efterlysning af en bedre økonomisk politik, som de konservative fremfører som forudsætningen for at tage fat på en egentlig storsanering af erhvervsstøtteordninger, mener vi egentlig at forslaget i sig selv rummer begyndelsen til, for det er jo givet, at besparelsen af erhvervsstøttekroner også vil kunne resultere i et mindre skattetryk på selskaber og enkeltpersoner.

Hr. Askjær Jørgensen ivrede sig ud i et gammelkendt tema fra hr. Askjær Jørgensens side ved refereringen af, hvad der foregår i finansudvalget. Det er for så vidt ikke så ukendt et tema for os i retsforbundets folketingsgruppe. Vi får i forbindelse med hvert eneste finansudvalgs møde faktisk referat af, hvad der sker dér, så der er intet nyt under solen. Der var i øvrigt ikke nogen oplysninger fra hr. Askjær Jørgensens side, og midt i hans voldsomme iver omkring referat af det, som slet ikke kommer sagen ved, glemte han at få sagt, hvad han egentlig mente om det foreliggende forslag, eller hvad fremskridtspartiet egentlig mente om forslaget. Det kan jo tænkes, at vi af den grund er gået glip af noget.

Jeg vil i hvert fald sige, at den principielle betragtning, som hr. Askjær Jørgensen anlægger, at der overhovedet ikke er tale om erhvervsstøtte af nogen som helst art, fordi

de hundredkronesedler eller de halvfjerds-kronesedler, som staten udbetaler i erhvervsstøtte, er nogle, staten har måttet indkræve igen, det er ikke nogen ukendt problemstilling for os. Vi er ganske enige i den betragtning, at det selvfølgelig ikke er statens egne penge, men at det er borgernes penge, man giver videre. Men om fremskridtspartiet i virkeligheden er tilhænger af dette seddelformidlingssystem, eller om man i grunden gerne vil gøre op med erhvervsstøtten, det var måske nok det, situationen havde været opfortun til at få meddelt ved denne lejlighed.

Vel, jeg skal ikke anke for stærkt over det; det kan vi få en melding om senere. Men jeg kunne egentlig godt være interesseret i at høre, om fremskridtspartiet nu er lidt mere principielt indstillet, end det var, da vi sidst havde sagen oppe, hvor fremskridtspartiet egentlig helst ville vente, til der forelå en ganske anden situation her i samfundet, før det ville gå med til at ophæve erhvervsstøtten. Jeg er bare lidt angstelig over for, om perspektivet dengang var det, at man egentlig helst ville vente, til fremskridtspartiet sad på de 177 af de 179 mandater her i folketinget, inden man ville gå imod erhvervsstøtten, uanset at man principielt egentlig var imod den.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Såvel for industriministeren som for hr. Mølgaard er der til rådighed her i folketinget på tryk, i bogform, en fuldstændig nøjagtig fortegnelse over fremskridtspartiets stilling til hvert enkelt erhvervsstøtteområde. Det er nøje gennemgået i forbindelse med vores ændringsforslag til finansloven, hvor vi som det eneste parti gennemgår hver eneste enkeltkonto, tager stilling til den og i bemærkningerne på kroner og øre fortæller om, hvor meget vi vil skære væk, hvor hurtigt vi vil gøre det, og på hvilken måde vi vil gøre det. Det findes både tilgængeligt for industriministeren og for hr. Mølgaard og for resten af tingets medlemmer. Man er hjertelig velkommen til at læse den litteratur. Det er ganske udmærket læsning.

Mølgaard (DR):

Jeg kan ikke sværge på, at det gælder samtlige folketingspartier, at de går samtlige

[Mølgaard]

konti igennem, men jeg kan garantere for, at det gælder vores folketingsgruppe, at vi går samtlige konti igennem. Vi fremsætter også adskillige konkrete, realistiske ændringsforslag til finanslovsforslaget. Vi gør det – i modsætning til hr. Askjær Jørgensens parti – i tide ifølge det, som aftales som forretningsorden i finansudvalget.

Første næstformand (Enggaard):

Hr. Askjær Jørgensen har ordet for en kort bemærkning – forhåbentlig vedrørende lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Det er til orientering for hr. Mølgaard, som har spurgt om vores holdning til erhvervsstøtteordninger. Hr. Mølgaard og industriministeren efterlyser en konkretisering, og jeg har i al venlighed orienteret industriministeren og hr. Mølgaard om, hvor det kan læses.

De ændringsforslag, der ikke bliver stillet i tide, bliver ikke optrykt herinde. Da vore ændringsforslag er optrykt, er det bevis på, at de er fremsat i tide.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Enggaard):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Kulturudvalget (20/3 81):

Udtræder: Knud Lind (FP)

Ny stedf.: Nymann (FP)

Udvalget til valgs prøvelse (20/3 81):

Udtræder: Kjærulff-Schmidt (FP)

Nyt medl.: Glistrup (FP)

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 24. marts 1981 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Angående folketingets arbejde de følgende dage i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 14.03
